

sosalurin

telf. 147 20. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevart: Fyrirtaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bládmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Árni Joensen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Onga meaning

TAÐ VÓRU TVÆR áhugaverdar greinir ovast á fyrstu síðu í Dimmalætting leygardagin. Onnur um eitt møguligt postverkfall og hin um, at lögmaður onga meaning hevur um grønlandskan limaskap í EF.

ORSØKIN TIL, at lögmaður nú kennir trongd til at sláa fast, at hann onga meaning hevur um grønlandskan limaskap í EF er, at danska blaðið NOTAT í viðtali við lógmann sigur, at hann (lögmaður) »ikke råder grøn-lænderne til at blive i ef«. Hetta er bert partvíst rætt, sigur lögmaður, tí hann hevur eisini sagt, at hann hevur eitt standardsvar til henda spurning. Og tað er, at hann ikki vil ráða teimum til at bliva í EF, og heldur ikki til at fara út úr EF. Eitt sermerkt »Ævlesens svar«.

LØGMAÐUR HEVUR tey heilt eina-standandi evnir at úttala seg soleiðis, at alt hann sigur kann misfatast. Somuleiðis at úttala seg tá hann heldur átti at duga at tagt.

UM LØGMAÐUR heldur at hann ikki skal blanda seg í grønlandskan politikk, ja so letur hann vera. Hann man neyvan vera hin rætti maðurin at blanda seg. Nær finnur hann sjálvur út av, at betur var um hann heldur ikki blandaði seg uppí føroyskan politikk?

Postverkfall

STARVSFÓLKID hjá Postverkinum var í verkfalli í gjár. Ikki tí, at nokur ósemja var millum postfelagið og hin partin t.v.s. landsstýrið. Orsøkin til postverkfallið er at finna í sjálvum landsstýrinum, tí har kunnu menn ikki semjast.

STUTT EFTIR nýggjgjar varð semja gjord millum Postfelagið og landsstýrið um nýggjan sáttmála, so her skuldi ikki verið nokur orsøk til nakað verkfall ella ósemju yvirhøvur. Um miðdagsleitið í gjár mátti landsstýrið tó bíta í grasið og undirskriva sáttmálan.

ER HETTA IKKI SKOMM? Hevði tað so bert verið skomm, men hvussu nógv kosta ikki klæðursvættini úti í Tinganesi føroyska samfelagnum hvønn einasta dag? Tað einasta, sum nú heldur hesum landsstýrinum saman er, at teir neyvan kunnu semjast um nær nýval skal útskrivast. Tess longri teir bíða tess størri verður skomin og skaðin. Ella hetta hevur lögmaður kanska heldur onga meaning um?

Borgarlig javning í Tinganesi

Teir borgarligu hava latið okkum gingið arbeiðsleys í vetur við at halda innflutningsloyvinum til trolara til Petur í Dali aftur.

Svend Aage Ellefsen, tingmaður, skrivur í Dagblaðnum 2. í h. undir lokalpolitisk áhugamál: »Pf. Norðstjórnan hevur fingið munligt lyfti um at fáa skip istaðin fyri Vón, sum teir seldu fyri at fáa annað størri far. Men tað

er ein spurningur um ikki innflutningaloyvi til raskar sjómenn, sum hevur skund, skal loysast fyri seg, uttan at verða vaft upp í soluna av Nónhamri«.

Tað Petur hevði hægsta boð fyri Nónhamar inni hjá Trygva Samuelsen við endan av vanligari skrivstovu, fóru teir borgarligu til verka úti í Tinganesi, og fóru at ringja runt

landið við tilboðnum hjá Petur, og søgdu, at um tit einki gera, so fer Nónhamar til Havnar. Í náttarmyrkrinum fingi teir útsliðið, áðrenn miðnótt. Pauli Ellefsens partur lá ikki eftir, og tí sær hann alt so krystalklart nú.

Kann tað bliva so galið, at teir ætla at halda okkum sum gýslar inn til einaferð, tá teir hava fingið fleiri umsóknir

samlaðar og fiskivinnuráðið kann brúkast sum umbering? Tá kann vera alt eisini verður krystalklart.

Ímillum hesar 15000 ibúgvarnar í Havn eru fleiri, sum trongja til meri arbeið, og tí vóna vit at tit taka málið framaftur.

Arbeidsfolk á Bacalao

Løgmaður hálovar kommunistum

Í Dimmalætting nr. 4 er ein forvitnislig grein, ið er nevnd »Byttisskapur ella ætlað landaskaðiliga skrivning«. Fyri onkran meti og hesa grein at vera skemtliga upplýsandi, og fyri annan skakandi. Sum ikki einaferð avdúkar greinin hævundan.

Her verður skrivað um: høgt í metan — at trúgva manni — at snúgva undan skyldum — ringan ráka — brent barn/eld — og til seinast um landaskaðiliga skrivning. Dagfest og undirskrivað er greinin í Tinganesi 11. jan. 1982, Pauli Ellefsen, lógman.

Nú Dagblaðið hevur røtt um fiskirættindasam-

ræðingar og kanska skrivað og sagt ov nógv, vil lögmaður vera við, at orðtakið: »Brent barn ræðist eld«, er ikki galdandi fyri Dagblaðið. Jú, rætt er, Dagbl. er ikki sum onnur, men hvussu er, man lögmaður hava brent seg? Mær er sagt, at heitt var í Íslandi herfyri.

Pauli Ellefsen skrivur um fisk, ferjuætlan og ætlað landaskaðiliga skrivning. Sanniliga um ikki lúsin hostar og loppan goyr.

Besta brotið í greinin er tó byrjanin. cit.b. Jú hægri í metan ein avtalupartnari er, jú lættari er at fáa avtalar í lag, og jú betri verða avtalurnar.

Tað er altið lættari at gera avtalu við ein annan, um ein trýr hesin er til at lita á, v.o.o. um hann heldur avtaluna, ella um hann væntast at royna at snúgva sær undan sínari skyldu í avtaluni. Soleiðis er tá avtalar verða gjordar millum manna, millum virkir, millum pol. flok. ella millum lond. cit.l.

Í hesum sambandi er neyðugt at áhugavert at hava í huga, at so gott sum einastu lond, har tað hevur gingið sum fótur í hosu at fáa avtalu í lag við, og har vit hava sáttmála hjá, eru sonend eyastanlond ella kommunistisk lond: Sovjet—Eysturtýskland. Við o.o.

siggja vit her, hvørjar lögmaður metir at vera høgt í metan og eru til at lita á.

Eín lógmans hálovan av kommunistisku londunum.

Er tað ringi rákin, ið nívir, ella hevur lögmaður reviderað sína kommunistisku áskoðan. Av røttum hava vit her eitt politiskt alternativ: kammurat Ellefsensky.

Purkur

NB! Munnu EF-menn nýta somu uppskr. sum Pauli, tá teir gera sáttmálar millum lond.

Óli Breckmann og børnehaverne

I et samfund, der kalder sig demokratisk, må det være hvert menneskes ret og pligt at formulere sine tanker om, hvordan dette samfund kan ændres til det bedre, enten det drejer sig om at påpege fejl og mangler eller om at foreslå forbedringer. Med en artikel om betydningen af stimulerende omgivelser for de små børn har jeg prøvet at tale til samvittigheden hos først og fremmest politikere og embedsmænd.

Det synes mig urimeligt, at det skal være en enorm kamp for forældre at få stablet en børneinstitution på benene. Folk, der arbejder på Færoerne, tjener deres samfund — hvorfor kan dette samfund så ikke gøre gengæld ved at tilbyde en børnehavesteds, så den udearbejdende kone ved, at hendes barn både bliver passet godt og samtidig udvikler sig på bedste måde?

Det er rigtigt, som det skrives i lederen i Dimmalætting nr. 8, at vi har fået nogle vuggestuer og

børnehaver takket være privat initiativ, men det er jo for få. Masser af mennesker har besvær med at få børnene passet, og mange kvinder ville hellere end gerne have sig et job, hel- eller halvdags, hvis der var arbejde og gode pasningsmuligheder for børnene. (Her tænker jeg på byderne især. Hvornår får vi f.eks. ordentlig gang i tekstilindustrien? Vi har masser af virkelige dygtige færøske kvinder, som forstår at bruge deres hænder, og så importerer vi bunker af tøj, som vi udmærket kunne fremstille selv til gavn for bl.a. handelsbalancen).

Mon ikke netop Fuglefjord Kommune vil være velvilligt indstillet over for tanken om nogle gode børneinstitutioner? Den har været meget velvillig over for skolen, og på Kambsdal er der afsat plads til daginstitutioner for mindre børn, siger man. Det må da siges at være fremsynet. I sommer blev der lavet legeplads i Fuglefjord, og der er god

grund til at tro, at de folk, der sidder i den nuværende kommunalbestyrelse, har en moderne holdning til tingene.

Det gælder imidlertid ikke alle politikere. Nu har Óli Breckmann, denne fornemme repræsentant for færøsk åndsliv, fået vind i sejlene. Med sin sædvanlige sans for presseetik fordrejer og udelader han i Dagblaðið 20/1 væsentlige ting i min artikel om skolens betydning for børnenes udvikling, ja viger end ikke tilbage for at citere forkert. Hans mindraværdskompleks træder tydeligt frem — artiklen var for vanskelig at læse.

Han har i hvert fald ikke forstået ret meget af den. Den handlede ikke om Fuglefjord, som ikke blev nævnt med et ord i artiklen. Der var tale om alment betragtnings, en undersøgelse for forskellige undersøgelser og konklusioner. Og hvis nogen er »steinbyttur«, som han skrev i sin leder, så er det Óli Breckmann, der ikke engang kan læse indenad.

Og hvad er det for en fræk og nedladende tone, han tillader sig at bruge om folk fra Fuglefjord, skønt hensigten er en ganske anden? Hvis han tror, han kan score vælgere herfra på den platte og stupide facon, tror han fejl.

Logik og klarhed kniber det også med. Han kommer med nogen pseudo-filosofisk vrøvl om politikere på den ene side og forældre på den anden og producenten, der lever af tjenesten. Ærlig talt, jeg orker ikke at argumentere på Óli Breckmanns kulturelle niveau.

Omtalte møde i Fuglefjord bliver førstkommande torsdag i skolen. På mødet vil vi bl.a. gøre rede for problemerne vedrørende økonomi og drift af daginstitutionen. Repræsentanter for Barnabati vil være til stede, og det er tanken at danne en lokalforening af Barnabati, som støtter oprettelse af vuggestuer, børnehaver o.l.

Inger Hansen